

SCHERZANDO

REVISTA CATALANA MUSICAL

ANY XVI.

GIRONA, X JUNY M.CM.XXV.

NVM. CLXXV

Consideracions

A finit el tercer curs de música organitzat per la Associació d'aquesta ciutat. Molt ens plau poder elogiar la tasca intensa i feconda portada a cap durant aquesta hivernada.

Es manifest que no hem arribat encara al cim, al terme d'aquest pelegrinatge musical; aquést, que no es altre que la instrucció individual, està lluny del nostre abast, si bé no tothom es troba d'ell a la mateixa distància. Aquest fruit preciós el copsa

qui més disposició hi té i qui més s'hi esforça.

Fora bo donar una ullada sobre el camí recorregut, mes no'ns hi atrevim, per creure que de dret pertoca a la Junta, i que ella, en donar-nos compte de la marxa de la Associació, ens farà saborejar la satisfacció íntima que a tots deu sadollar pel comú esforç posat en tasca tant profitosa.

Sia'ns permés felicitar el públic gironí que tan bé ha correspost, assistint en massa als concerts, capint la seva importància i buscant en ells llur instrucció.

Certament hi ha qui assisteix per passatemp, com si anés al cafè o a una sala qualsevol d'espectacles a esperar l'hora d'retirar-se; i axí es comprèn que quan el concert s'allarga més del costum, s'impacienta, protesta i se'n va. Altres busquen la complacència sensible i satisfacció de les oïdes. Aquests garlen sens parar i acaben per marxar quan la música no'ls plau o no capeixen la seva modernitat.

Hí ha qui, més conscient, cerca el *mago*, el *divo*—el *divo* encara té molts adoradors entre nosaltres — qui amb ses cabrioles ha d'excitar els seus nirvis, promovent l'esclat del seu entusiasme. I al final, tot són comentaris, si aquést executa més que aquéll, si ho diu millor o té més bon instrument. Rara vegada atenen a la música, sempre parlen del músic.

La majoria, però, són allí per aprendre, per allisonar-se i perfeccionar llur gust i sensibilitat. Aquèsts assisteixen amb puntualitat, ouen amb devoció i aplaudeixen amb entusiasme tant l'executant com l'autor. Ells hi van talment com un estudiant a l'escola. És més, desitjant aprofitar-se tot el possible, es preparen amb la deguda anticipació i fóra son desig el conèixer sempre per endavant les obres a interpretar.

Encara més, molts creuen que s'obtidria un major rendiment, si en lloc d'aquest caire de *pot-pourri* que ostenten avui els concerts, se'ls agrupés i classifiqués dins la divisió elemental de música clàssica i moderna o bé per autors i fins per nacionalitats. Cert que aixís s'ha fet alguna vegada, mes no ha sigut aquesta la tendència general. Altres troben a faltar algun parlament que precedeixi al concert, amb el qual s'il·lustri l'auditori sobre ço que ha de sentir. Mes totes aquestes idees són secundàries i poden tenir-se en compte o no; ço que interessa és que no s'interrompi la sèrie de *cursos* i que el públic gironí no's cansi.

Molt lloables són les bones iniciatives posades a la pràctica, però més que tot és lloable la perseverància i la santa continuïtat.

Felicitem-nos mútuament de l'èxit assolit en les temporades passades, bo i desitjant que la abstinència obligada d'aquests mesos d'istiu sigui un estimulant per a empendre amb nova coratjia les tasques del curs venider.

J. PERRAMON

De concerts

MANÉN = VILALTA

O és la primera vegada que apareix davant del públic gironí l'eminent violinista. Fou en aquella època en que degut a un esforç personal, sense que el treball pogués repartir-se com ara entre varis components, i per tant, absolutament alleugerida la actual tasca, se celebraven les més admirables manifestacions d'art i de bellesa que eren la admiració de totes les persones i col·lectivitats que se interesaven pel moviment musical de nostres terres.

Les Associacions de Música han fet una obra cultural; es això molt cert, mes cal reconèixer que no han descobert res, i que per conseguir sa finalitat certament lloable, han hagut de agrupar noms i més noms, cercant un ingrés segur que'ls

posés a salvo de tota responsabilitat, i una volta aconseguït això que és de ordre fonamental, és llavors quan se han decidit oferir al nostre poble la continuïtat de aquelles esplèndides sessions memorables que eren fruit de una sola persona, i avui el resultat de una col·lectivitat nombrosa coberta individualment de tota contingència moral i material.

La visita que el violinista Manén ens acaba de fer, ens ha suggerit el bell record. Manén, si un virtuós fou en aquella data, un mestre formidable de la tècnica és també avui. Els secrets violinístics troven en l'eminent artista, l'interpretè més perfecte i el creador ideal. Manén és l'artista impecable, i sobre tot és sempre just, sens que ni una sola volta desmereixin en res absolutament ses belles qualitats de mestre dels mestres pel que a la tècnica es refereix, la qual avalada sempre amb aquella afinació puríssima, ha fet de l'artista Manén un dels primers violinistes contemporanis.

El programa executat i que inserim en altre lloc de aquest número, oferia una novetat: la estrena del «Concert Espanyol», original del propi Manén, en quina obra ha demostrat son autor ésser un hàbil mestre de la tècnica i un poeta de l'art dels sons. Son estil és personal, inconfundible, i en aital obra reveladora de caràcter nacional, són portats al pautat amb bellesa de forma i amb el domini que de la tècnica moderna té el gran compositor espanyol.

El concert fou un èxit remarcable i el públic que si bé no era pas molt nombrós, aplaudí i vitorejà el concertista-compositor, obligant-lo a sortir distintes vegades al palco escènic, remerciant l'acte de just homenatge que se li tributava.

Vilalta fou el pianista que acompanyà l'insigne violinista. Heu's aquí un cooperador digne i mereixedor de tota lloança, i no solament un perfecte acompanyant; descobrirem en ell qualitats de bon concertista i fent cantar ademés el excel·lent «Cussó Spha» de que se servia, com a un dels millors pianos que res tenen que envejar a les primeres marques existents.

La vetllada fou memorable, finalitzant amb la mateixa l'actual curs 1924-1925.

ACTE DE FI DE CURS. - ESCOLA DE MÚSICA F. CASELLAS

Novament ens ha ofert el mestre Casellas una festa simpàtica i pràctica de presentació dels deixebles que cursen la música sots el seu intel·ligent mestratge. Es En Casellas un mestre ben documentat i ordenador; amb una orientació altament pedagògica, sab fer bons alumnes com axís quedà demostrat en els exercicis de piano en tots els seus graus de dificultat, interpretats per un estol de deixebles de totes les edats, i en tots els quals hi observàrem una acurada escola que és la conseqüència

dels resultats altament satisfactoris que reben del seu mestre. Ha fet En Casellas de la ensenyança un apostolat, i clar està que els fruits donats són per demés profitosos. El nombrós públic que omplenava totalment el Teatre Principal, coronà la obra del mestre i alumnes amb fortes i ben merescudes ovacions.

La part fonamental del programa eren els exercicis de piano a dos, quatre i sis mans, completant-lo obras rítmiques, cant i violí que donava varietat a la vetllada i quins executants reberen el seu premi per llur tasca molt estimable. Cal fer esment dels exercicis rítmics que el públic obligà a bisar i que el mestre Casellas sapigué dirigir i ensenyar amb intel·ligència i estima.

Una festa grata i beneficiosa i el millor èxit per a tots.

T. SOBREQÜÉS

Associacions de Música

GIRONA. — Curs III, concert IX. Executants: Manén-Vilalta. — Obres: «Concert Espanyol», op. A. 7. Allegretto ben moderato, Lamento-Adagio, Allegro, Manén; «Xacona», Bach; «Sonata en *sol menor*» (dita «El trill del diable»). Larghetto affettuoso, Allegro, Grave, Allegro assai, Tartini-Manén; «Romansa en *fa major*», Beethoven; «El cant del rossinyol», Sarasate-Manén; «Ave Maria», Schubert; «Dansa de les bruixes», Bazzini.

PALAFRUGELL. — Curs I, concert VII. Executants: Manén-Vilalta. — Obres: «Concert» en *sol menor*. Introducció, Adagio, Final, Max Bruch; «Xacona», Bach; «Sonata» en *sol menor*, Larghetto affettuoso, Allegro, Grave, Allegro assai, Tartini-Manén; «Romansa en *fa major*», Beethoven; «El cant del rossinyol», Sarasate-Manén; «Ave Maria», Schubert; «Dansa de les bruixes», Bazzini.

FIGUERES. — Curs II, concert VIII. Executants: Manén-Vilalta. Obres: «Concert Espanyol», op. A. 7. Allegretto ben moderato, Lamento-Adagio, Allegro, Manén; «Xacona», Bach; «Sonata en *sol menor*», (dita «El trill del diable»). Larghetto affettuoso, Allegro, Grave, Allegro assai, Tartini-Manén; «Romansa en» *fa major*, Beethoven; «El cant del rossinyol», Sarasate-Manén; «Ave Maria», Schubert; «Dansa de les bruixes», Bazzini.

PALAMÓS. — Curs I, concert VII. Executants: Manén-Vilalta. — Obres: «Concert» en *sol menor*. I. Introducció y Adagi, II. Final, Max Bruch; «Xacona», Bach;

«Sonata» en *sol menor* (dita «El trill del diable»). Larghetto affettuoso, Allegro, Grave, Allegro Assai, Tartini-Manén; «Romansa en *fa major*», Beethoven; «El cant del rossinyol», Sarasate-Manén; «Ave María», Schubert; «Dansa de les bruixes», Bazzini.

SANT FELIU DE GUIXOLS.—Curs I, concert VII. Executants: Manén-Vilalta. Obres: «Concert» en *mi menor*. Allegro molto apassionato, Andante, Allegro molto vivace, Mendelssohn; «Xacona», Bach; «Sonata» en *sol menor* (dita «El trill del diable»). Larghetto affettuoso, Allegro, Grave, Allegro assai, Tartini-Manén; «Romansa en *fa major*», Beethoven; «El cant del rossinyol», Sarasate-Manén; «Ave Maria», Schubert; «Dansa de les bruixes», Bazzini.

GIRONA. — Orfeó «Cants de Pàtria». Secció cultural del «Atenen Social Democràtic». Executants: Orfeó «Cants de Pàtria», mestre Josep Baró, «Quintet Girona», violí-solista Jaume Baró, 1.ª part per el Quintet: «Cançons Vascas». Gueritorfi; «Don Joan de Serrallonga», Morera; «Rapsodia Húngara», Hauser; «Por una Mujer», Lambert. Segona part per l'Orfeó «El Rossinyol», Campmanys; «¡Vols dirme amor!... Downland; «Scherzo», Martini; «L'Emigrant», Vives; «Montanyenca», Freixas; «La Sardana de les Monges», Morera. Tercera part per l'Orfeó i el Quintet: «Per tu ploro», Pep Ventura; «La Masia Catalana», Baró; «El cant de la Senyera», Millet.

IGUALADA. — Ateneu Igualadí de la C. O. Associació d'Estudiants. Recital Sants Sagrera, violoncel i Delfina Abadal, pianista. Obres: «Suite» en *mi menor*. Preludi (adagio). Allemanda (con energia). Sarabande (lento maestoso). Corrento (allegro). Galliard; «Sonata en *sol*». Adagio sostenuto et espressivo. Allegro molto più tosto presto. Rondó (allegro). Beethoven; «Andante», Morera; «Papallones», Popper; «Barquejant», Debussy; «Allegro apassionat», Saint-Saëns.

Premis musicals

CONCEPCIÓ RABELL I CIBILS, VDA. ROMAGUERA.—IV Concurs.—Any 1925

L'Orfeó Català de Barcelona endreça als compositors catalans el present cartell:

I. Premi de 2.000 pessetes a la millor Missa de Glòria per a chor a 4 veus mixtes amb acompanyament d'orgue. Per a les veus de sopran i contralt, els autors hauran d'atenir-se a la tessitura ordinària de les veus de nois.

II. Premi de 1.000 pessetes (extraordinari, per no haver-se adjudicat complet el Premi del Concurs anterior), a la millor col·lecció de peces (quatre, almenys) per a piano.

III. Premi de 6.000 pessetes (extraordinari, per no haver-se adjudicat en el II Concurs), a la millor composició per a solistes vocals, chors i orquestra, o per a chors i orquestra solament, si l'assumpte escollit no permet l'empleu de solistes, en una o varies parts i d'una duració mínima total de quaranta minuts, sobre text català. Els compositors poden amb tota llibertat emprar qualsevol de les formes conegudes amb els noms d'oratori, cantata, poema, llegenda, etc., o qualsevol nova forma que la inspiració els suggereixi, essent indiferent també que el caràcter de l'obra sia religiós o profà, mentre no sia antireligiós ni immoral. En igualtat de qualitats musicals, serà preferida l'obra de major qualitats literàries. Acompanyarà a cada partitura una reducció per a veus i piano.

Per a donar idea de l'amplitud de criteri en què es basarà el present Concurs, esmentem a continuació algunes obres d'autors, formes i temes ben diversos i de totes èpoques, l'estudi de les quals podrà servir als compositors, no per a imitar-les servilment, sinó per a orientar-se i cercar formes noves dintre la immensa varietat que el gènere permet.

BACH. Cantates religioses. Cantates profanes. Oratoris. — HÆNDEL. Cantates i oratoris. (*El Messies. Israel a Egipte. Judes Macabeu. Oda Cecilionna*, etc.). — HAYDN. *Les Estacions. La Creació*. — BEETHOVEN. *Crist en el Montolivet*. — SCHUMANN. *Faust* (escenes del poema de Goethe). *El pelegrinatge de la rosa. El paradís i la Peri*. — BERLIOZ. *La infància de Crist*. — CÉSAR FRANCK. *Les Beàtituds. Psyché*. — TINEL. *Franciscus. Godoleva*. — BRAHMS. *Un requiem alemany*. — ELGAR. *El somni de Gerontius. Els Apòstols*, etc., etc.

La propietat de les obres premiades queda a favor de llurs autors.

Es potestatiu del Jurat el deixar d'adjudicar el premi, en tot o en part, per raó del magre valer de les obres presentades.

Les composicions, que hauran d'ésser rigorosament inèdites, s'enviaran a l'Orfeó Català (carrer Alt de Sant Pere, 13), a nom de Joan Salvat, Secretari dels Concursos Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera, i cada una d'elles portarà un lema.

Terme d'admissió: Fins per tot el dia 31 de gener de 1926, per a les composicions dels temes I i II.

Fins per tot el dia 31 de desembre de 1926, per a les composicions del tema III.

Formen el Jurat que ha de fallar els temes I i II els mestres següents:

Lluís Millet (designat per l'Orfeó Català). — Vicens Ripollès, Prev. (designat per En Rafel Patxot i Jubert). — Benvingut Socias (designat pel Conservatori del Liceu).

El tema III serà fallat pel Jurat que actuarà per al V Concurs, de l'any 1926.

Barcelona, 8 de maig de 1925. — Joaquim Cabot, President de l'Orfeó Català. — Pasqual Boada, Secretari de l'Orfeó Català.

Noticiari

Tributant un just acte de admiració al violinista Manén, la Associació de Música organitzà a les Rambles d'aquesta ciutat una audició de sardanes interpretades bellament per la cobla «L'Art Gironí», en quina audició figurava «Camprodon», original del mestre homenatjat. El públic que presencià el espectacle, aplaudí fortament obligant el «bis».

Acabada la audició, el mestre Manén, acompanyat de sa muller i del pianista Vilalta, es trasladà a La Bisbal, ont la llorejada cobla «La Principal» volgué homenatjar-lo, dedicant-li una sessió de sardanes i fent-li sentir la inspirada «El Cavaller Enamorat», original del mestre Manén, de la execució de la qual féu merescuts elogis.

§ Causes molt agenes a nostra voluntat, ens privaren de assistir al concert que al «Ateneu Social Democràtic» donà l'Orfeó «Cants de Pàtria» i el «Quintet Girona». Bons amics nostres que presenciaren la vetllada, ens assabenten que fou un èxit remarcable, i que l'Orfeó «Cants de Pàtria» en cada nou concert palesa com camina amb passa segura vers una desitjada perfecció. El mestre Baró, amb la major intel·ligència que cada dia posa més a prova, realitza una obra fonament meritòria i amb el màxim de rendiment. Cooperen amb ell bons auxiliars, com són el mestre Eliseo Boix i una bona voluntat per part del orfeonistes, contribuïnt tots en fer tasca beneficiosa i cultural.

Prengué part en la vetllada el «Quintet Girona», del qual formen part celebrats professors, entre altres, el pianista i violinista Boix i Baró respectivament, formant un conjunt molt estimable. Cal remarcar, ens diuen testimonis presidencials, el concert de violí de Hauser, interpretat per En Baró de una manera acurada com ens té acostumats. Agraïm la invitació que gentilment se'ns envià.

§ S'ens diu que l'actual organista de nostre Seu, mossèn Padró, pensa fixar la seva residència a Barcelona, abandonant el càrrec que actualment disfruta. No'ns estranyaria.

§ La Associació de Música de la ciutat de Lleyda ha deixat de existir. Així ens ho comunica el que fou son president, el culte advocat En Bergós i Massó, el qual i en benefici de la entitat, sacrificà diners i llargues estones de treball, resultant inútils tots els esforços aportats. Ho sentim vivament.

§ Novament l'eminent mestre Casals amb la seva orquestra notabilíssima ens ha ofert belles audicions simfòniques al Palau de la Música, de Barcelona, que han constituït altres tants èxits com lògicament era de esperar. Mestre Pau Casals refer-

ma cada dia més i més el prestigi de la seva agrupació orquestral, i és la compenetració absoluta entre ell i els executants i la devoció que tots senten per la obra realitzada, ja que és orgull de casa nostre i la admiració dels públics més intel·ligents.

Quant el mestre fundà la orquestra, pregonàrem a grans veus els propers triomfs com una cosa definitiva, i és que la nostre confiança amb l'eximi Pau Casals director, era tan gran i absoluta, que el sol fet de posar-ho en dubte inferia una ofensa als seus altíssims prestigis, i un atac a la més íntima devoció que sentim pel més gran dels violoncel·listes i mestre-director il·lustre.

§ Llegim en la premsa diària que el nou Bisbe d'aquesta Diòcesis Dr. Josep Vila, ocupa actualment, entre altres càrrecs, el de President de la comissió diocesana de música sagrada.

No cal dir com ens alegrem de tal notícia, esperant confiadament, donat el seu zel i activitat, sabrà organitzar la d'aquest Bisbat, donant-li nova vida i prenent-la baix la seva protecció.

CIRCULARS I CARNETS REBUTS

De la cobla-orquestra «La Principal», de Perelada. — Mestre director: J. Blanch Reinalt.—Professors: Josep Blanch Reinalt, Angel Blanch Reinalt, C. Aiguabella Fàbrega, J. Bigas Llansó, Amat Blanch Reinalt, J. Lleonsí Casanovas, J. Algans Riera, G. Lloveras Llindis, J. Carré Roura, J. Mont Pujol i J. Mont Roure.

Adorna el carnet el retrat de l'eminent mestre Morera, geni de la raça i autor ideal de les dançes més belles que es fan i es desfan.

§ Del mestre compositor En J. Blanch Reinalt, oferint les seves últimes produccions i arranjaments, com són: Les sardanes per a cobla «De Lladó, la més bonica» i «Engruna», i les sardanes per a cobla, originals del mestre Pau Guanter (Rossinyol), «Rubina» i «Puliol». Fantasia de concert per a orquestra de l'obra lírica «Don Joan de Serrallonga», de l'il·lustre mestre Morera. Obres de concert per a sextet (excluint el metall), «Zeffiro», de V. Chiessi (pròpia per a ofertori). «Gavotta Graciosa» de C. G. Walter.

§ De la cobla-orquestra «Terrassa». assabentant havent encarregat la direcció de la mateixa al mestre i notable compositor En Ramon Serrat.

§ De la cobla-orquestra «La Lira», de Sant Celoni, dirigida per En R. Figueras i composta per un bon quadre de professors.